

tetőszerkezetét tartó cölöpök helyei. A kisebb (kb. 4 × 2 méteresek) házak jellegzetessége a nyugati oldalon elhelyezkedő, a falsíkból kissé kiálló bejárat helye. A nagyjából észak-déli hossz tengelyű házak sűrű csoportban álltak a patak partján. A legtöbb bronzlelet (szárnyas balta, törpenge, dísztűk, ékszerek töredékei) a házak omladékaiból került elő. A házakban a padló szintjén lesározott és erősen átégett tűzhelyeket, a házak között pedig gyenge égésnyom által jelzett tüzelésnyomokat bontottunk ki. Az egyetlen kemence igen jó állapotban maradt meg: boltozatának csak szája fölötti darabja omlott be. A földbeásott, kitapasztott és jól átégett tüzelőberendezés alakja ovális, előtte hamuzógödörrel.

A szórványosan előbukkant kelta-római edénytöredékek és egy, az egykori patakmeder homokos talajú partjába ásott, hasonló korú kerámiát tartalmazó gödör mutatja, hogy a vízfolyás irányának megváltozása következtében lelőhelyünk már nem nyújtott megfelelő környezetet a tartós megtelepedésre, falu kialakulására.

Összegzésként kiemelendőnek tartjuk, hogy lelőhelyünkön egy késő bronzkori falut szinte teljes egészében sikerült feltárni. A leletanyag részletes feldolgozása és értékelése jelentősen gazdagítani fogja a Halomsíros kultúra településtörténeti kutatását.

VÁNDOR LÁSZLÓ – PUSZTA SÁNDOR – DR. KVASSAY JUDIT

205. Muraszemenye, Gály-parlag (Muraparti-dűlő) (Zala megye) Ő, Kk

Az M70 autót Letenye–Tornyiszentmiklós nyomvonalán a 7+480 – 7+910 kilométerszelvény között található a lelőhely.

A község Murarátka felé eső határában a Gály-parlagnak a Mura holt ága és a 054 hrsz. árok által határolt részéről szórványos őskori és késő középkori kerámiatöredékeket és egy kőpengetőredéket gyűjtöttünk be. Az építkezés megkezdése előtt szondázó ásatás szükséges.

VÁNDOR LÁSZLÓ – PUSZTA SÁNDOR

206. Muraszemenye, Szemenyei-legelő (Zala megye) Kk, Ű

A lelőhely a M70 autót Letenye–Tornyiszentmiklós nyomvonalán a 10+410–10+700 kilométerszelvényre esik. Muraszemenye belterületétől ÉK-re, a Nagy-árok Ny-i partján, a felszántott Szemenyei-legelőn 700 × 380 m-es területen, elszórt foltokban csoportosulva késő középkori – kora újkori kerámialeleteket találtunk. A tervezett nyomvonalba a lelőhely K-i széle, kb. 350 × 80 m-es rész esik, amelyen az építkezést megelőzően szondázó ásatás végzése szükséges.

VÁNDOR LÁSZLÓ – PUSZTA SÁNDOR

207. Muraszemenye, Vadalmás (Muraparti-dűlő) (Zala megye) B, Ró, Kk

Az M70 autót Letenye–Tornyiszentmiklós nyomvonalán a 8+710–8+760 kilométerszelvény között található

a lelőhely. A községtől K-re a Mura holt ágától kinyúló vizenyős, nádas erdő rész É-i partján a Vadalmás (Muraparti-dűlő) nevű területen kb. 60 × 40 m-es területen a szántásban kora bronzkori (Somogyvár – Vinkovci kultúra), késő bronzkori (Halomsíros kultúra), szórványosan római kori és késő középkori kerámiatöredékeket találtunk. A tervezett nyomvonal a lelőhely szinte teljes területét érinti. Az építkezés megkezdése előtt leletmentő ásatás megkezdése szükséges.

VÁNDOR LÁSZLÓ – PUSZTA SÁNDOR

208. Nagyatád, Bodvica, Temető/Kerektemplom helye

(Somogy megye) Kö

Az 1996-ban általunk Szent György kápolnának tartott kerektemplom Boda vagy Bodvica faluban, illetőleg annak közelében egy kis dombocskán állott a középkorban. Jankovich Bésán Dénes 1976-ban még megtalálta a rotunda maradványait a temetőben.

1999 tavaszán a Somogy Megyei Múzeumok Igazgatósága megbízásából, a nagyatádi Polgármesteri Hivatal felkérésére, illetőleg közel félmillió anyagi, technikai és szellemi támogatásával a fent jelzett időben régészeti szondázó kutatásokat folytattunk a bodvicai temető még beépítetlen, illetőleg síroktól mentes területén, elsősorban a 18. századból származó temetői kerestől É-ra, Ny-ra, valamint a sírokkal felparcellázott K-i területen. A kézi erővel kibontott 1–10 kutatóárok mellett árokásó géppel nyitottunk 1–12 kutatóárkot. Ezekkel, illetőleg a temetői sírok között végzett fúrásokkal tisztázhattuk, hogy az 1988-ban kialakított terepátrendezés során – az új temető kiépítésekor – az eredetileg 1,5 m-rel magasabb dombot a jelzett magasságban letolták. Ilyenformán megállapíthattuk, hogy az 1–3. kutatóárkunk közötti területre, részben a mai temetőút, valamint a 2. sírsor alá esett a középkori kerektemplom maradványa. Az egykori kerektemplomnak csupán az elbontott téglamaradványai, valamint a feltöltött, eldózerolt törmelékes rétege maradt meg. Az előkerült jellegzetes zöldmázás, túlégett középkori, valamint a nagyobb és a kisebb méretű vöröses téglák darabjai mutatják, hogy többször került sor a templom és kiegészítő épületei átépítésére, illetőleg elbontására. A kézi, illetőleg a gépi ásással sikerült meggyőződnünk arról is, hogy még a templom helyét is elplanírozták. A középkori templom eredeti maradványairól, illetőleg a helyéről a bolygatlan homok- és agyagrétegben előkerült sírmaradványok adnak jelzést. A templom körüli középkori, elsősorban 16–17. századi temető sírjai Ny-on és ÉK-en kerültek elő. A 3. számú kutatóárokban tártuk fel a két koporsós, NyK-i tájolású, az 1., 2. számú gyermeksírokat. A 8. számú kutatóárokban a 3., 4. sír maradványai, valamint a 10. kutatóárokban az 5., 13. sírok csontjai kerültek feltárára. A 7. számú felnőtt sírban a bordáknál 5 darab gömbölyű, zöld színű bronz pitykegomb, míg a kézcsontoknál egy kisméretű fémkereszt maradt meg. A 12. számú sír csontvázá-